

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

Fremsat den 9. november 1972 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 296 af 29. maj 1972, som ændret ved lov nr. 411 af 15. september 1972 og lov nr. 000 af 00. oktober 1972, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 A indsættes:

„§ 8 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter, som afholdes til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Hvis udgifterne er afholdt, før den skattepligtige påbegyndte erhvervet, afskrives de over en årrække efter regler, der fastsættes af finansministeren. Det samme gælder, hvis udgifterne i det indkomstår, hvori de er afholdt, overstiger 30 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, opgjort uden fradrag og afskrivning efter denne bestemmelse, men med tillæg af renteudgifter og fradrag af rente- og udbytteindtægter, som indgår i opgørelsen af overskuddet.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og fast ejendom kun fradrages eller afskrives efter loven om skattemæssige afskrivninger m. v.

Stk. 3. Ligningsrådet kan tillade, at udgifter som omhandlet i stk. 1, 2. pkt., fradrages eller afskrives før igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, hvorpå forsøgene eller forskningen tager sigte. Når omstændighederne taler derfor, kan ligningsrådet desuden tillade, at udgifter som omhandlet i stk. 1, 3. pkt., fradrages på én gang.

§ 8 C. Afgifter i anledning af en virksomheds tilslutning til offentligt eller privat ejede anlæg, som har erhvervsmaessig betydning for virksomheden, herunder anlæg, der tjener til forebyggelse eller bekæmpelse af forurening eller støjulemper, kan fradrages i den skattepligtige indkomst eller afskrives på samme måde som angivet i § 8 B, stk. 1. § 8 B, stk. 3, 2. pkt., gælder også for disse udgifter.“

2. § 9 C, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af ligningsrådet.“

§ 2.

Loven har virkning for udgifter, som er afholdt i indkomståret 1973 eller senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget går ud på, at udgifter til *erhvervsmaessigt begrundet forsøgs- og forskningsvirksomhed* samt såkaldte *tilslutningsafgifter* skal kunne gøres til gen-

stand for fradrag eller afskrivning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Endvidere skal de kilometertakster, som gælder, når eget befordrings-

Finansmin. Skd. j. nr. VIII 80-11/1972.

131 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

middel benyttes til transport mellem hjem og arbejdsplads, efter forslaget fastsættes af *ligningsrådet*. Efter de gældende regler fastsætter finansministeren disse takster.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 411 af 15. september 1972. Lovforslaget er således omtalt i folketingsstidende 1971-72:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A	7847
Fremsættelsen	7025
1. behandling	7413
2. behandling	7704
3. behandling	7789
Forslaget som vedtaget, tillæg C	2115

Folketinget har netop færdigbehandlet et andet forslag om ændring af ligningsloven. Det drejer sig om forslag nr. 16/1972-73, som blev fremsat af finansministeren den 4. oktober 1972.

Til § 1, nr. 1.

1. Udgifterne til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Bestemmelserne om, at udgifter til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- og forskningsvirksomhed skal kunne fradrages eller afskrives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, foreslås indsat dels i § 8 B i ligningsloven, dels i §§ 1 og 34 i afskrivningsloven og § 3, stk. 1, i investeringsfondsloven. De nævnte bestemmelser i afskrivningsloven og investeringsfondsloven er indeholdt i det lovforslag om ændring af afskrivningsloven og investeringsfondsloven, som er forelagt folketinget samtidig med nærværende lovforslag. Bestemmelserne er desuden givet i bilaget nedenfor.

Hvis der i forbindelse med forsøgs- eller forskningsvirksomheden anskaffes maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe eller fast ejendom, skal udgifterne hertil i følge forslaget til § 8 B, stk. 2, kunne fradrages eller afskrives efter de almindelige regler i afskrivningsloven. Andre udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed skal kunne fradrages eller afskrives efter de særlige regler i forslagets § 8 B, stk. 1. Disse regler går ud på, at udgifter, der er små i sammenligning med den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, umiddelbart skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, medens mere betydelige udgifter og udgifter, der er afholdt før igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, hvortil forsøgene eller forskningen er knyttet, skal afskrives over en årrække efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Fradragsretten omfatter som nævnt kun udgifter til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som afholdes i forbindelse med den skattepligtiges erhverv. Forsøgene eller forskningen skal således knytte sig til

en erhvervsvirksomhed, som den skattepligtige enten allerede har i gang på det tidspunkt, udgifterne afholdes, eller har planer om senere at starte.

Fradragsretten vil i første række omfatte det *udviklingsarbejde*, som er knyttet til erhvervsvirksomheden. Herved forstås anvendelsen af videnskabelig eller teknisk viden til at frembringe nye eller væsentligt forbedrede materialer, mekanismer og produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser. Fradragsretten vil desuden omfatte den såkaldte *anvendte forskning*, d. v. s. originale undersøgelser med sigte på at opnå ny videnskabelig eller teknisk viden og forståelse, primært rettet mod praktiske mål og anvendelser. I princippet vil fradragsretten derimod ikke omfatte den såkaldte *grundforskning*. Herved forstås originale undersøgelser med sigte på at opnå ny videnskabelig viden og forståelse, uden at undersøgelserne primært er rettet mod praktiske mål og anvendelser. Da grænserne til den anvendte forskning imidlertid er flydende, vil det ofte ikke være muligt at adskille de to former for originale undersøgelser.

Af beretningen for 1971 fra Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd, Statens teknisk-videnskabelige fond og Statens lånefond for erhvervsforskning fremgår det, at det danske erhvervsliv i 1969 benyttede 1,4 pct. af driftsudgifterne vedrørende forsøgs- og forskningsvirksomhed til grundforskning, 20,9 pct. af udgifterne medgik til anvendt forskning, og de resterende 77,7 pct. af udgifterne gik til udviklingsarbejdet.

Udgifter ved efterforskning af råstoffer og udgifter i forbindelse med tilvejebringelse af information om forsøgs- og forskningsarbejde vil være omfattet af fradragsretten, forudsat der i øvrigt er den fornødne tilknytning til den skattepligtiges erhvervsvirksomhed.

Allerede efter gældende regler er der fradragsret for forsøgs- og forskningsudgifter, når den, der afholder udgifterne, har det *som erhverv at drive forskning*. Udgifterne betragtes i så fald som egentlige driftsudgifter, omfattet af fradragsreglerne i statskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Denne fradragsret tænkes opretholdt. Det får betydning for de forsøgs- og forskningsudgifter, som ikke omfattes af de almindelige afskrivningsregler; i første række reglerne i afskrivningsloven. Sådanne udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed vil nemlig i kraft af, at den hidtidige fradragsret opretholdes, også for fremtiden umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, selv om udgifterne er så betydelige i forhold til den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, at de overskrider grænsen i § 8 B, stk. 1, 3. pkt.

Udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og fast ejendom, der er nødvendige for den erhvervsmæssigt begrundede forsøgs- eller forskningsvirksomhed, skal som nævnt kunne fradrages eller afskrives efter de almindelige regler i afskrivningsloven (*forslaget til § 8 B, stk. 2, og forslaget til ændring af afskrivningslovens § 1*). Det betyder bl. a., at der alene er umiddelbar fradragsret for sådanne anskaffelsesudgifter, i det omfang der er hjemmel dertil i afskrivningsloven. Reglerne i forslaget § 8 B, stk. 1, om umiddelbar fradragsret for forsøgs- og forskningsudgifter, der ikke er betydelige, gælder således ikke. Afskrivningsloven indrømmer umiddelbar fradragsret for udgifter til anskaffelse af driftsmidler (maskiner, inventar og lign. driftsmidler), som udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, og det er en betingelse, at driftsmidlets levetid ikke overstiger tre år, eller anskaffelsesprisen ikke overstiger 1.200 kr.

For maskiner, inventar og lign. driftsmidler, som udelukkende anvendes til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed, vil den skattemæssige afskrivning skulle foregå efter reglerne i afskrivningslovens afsnit I. Det samme vil gælde, hvor driftsmidlet både anvendes til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed og til egentlig produktion. Hvor driftsmidlet anvendes både til erhvervsmæssigt begrundet forskning og i privat øjemed, vil den skattemæssige afskrivning skulle foregå efter afskrivningslovens afsnit II. Skibe, anvendt til erhvervsmæssigt begrundet forskning, skal afskrives efter afskrivningslovens afsnit III, og fast ejendom (d. v. s. bygningerne på ejendommen), benyttet til sådan forskningsvirksomhed, skal afskrives efter afsnit IV. Anskaffes et af de aktiver, som er nævnt i afskrivningslovens § 29 E (maskiner m. v. og bygninger), til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed, vil der på de i lovens afsnit IVA angivne vilkår kunne foretages forskudsafskrivning. Henlæggelse til investeringsfond vil kunne benyttes til forlods afskrivning på anskaffelsesudgifterne vedrørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe og bygninger som nævnt i investeringsfondslovens § 3, stk. 1, når de pågældende aktiver skal benyttes til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed.

Afskrivningen på aktiver, som anvendes til forsøg eller forskning, vil i almindelighed først kunne påbegyndes, når den erhvervsvirksomhed, som begrunder forsøgene eller forskningen, er sat i gang. Efter forslaget til § 34 i afskrivningsloven (se bilaget) skal ligningsrådet dog efter ansøgning kunne tillade, at afskrivningen påbegyndes før igangsættelsen af den

virksomhed, som forsøgene eller forskningen knytter sig til.

Ved salg af driftsmidler, skibe eller fast ejendom, anvendt til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, skal fortjeneste eller tab medregnes ved indkomstopgørelsen efter de almindelige regler i bl. a. afskrivningsloven og loven om særlig indkomstskat. Hvis der ved salg af en erhvervsvirksomhed som følge af afskrivningen på driftsmidler eller skibe — anvendt til forskningsaktiviteter — konstateres en fortjeneste eller et tab, skal fortjenesten, henholdsvis tabet, således medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst, jfr. § 2, nr. 1, i loven om særlig indkomstskat. Fortjeneste som følge af afskrivning på bygninger, anvendt til erhvervsmæssigt begrundet forskning, skal ligeledes medregnes som særlig indkomst, jfr. § 2, nr. 2, i loven om særlig indkomstskat. Anden fortjeneste på sådanne bygninger og den grund, bygningerne ligger på, beskattes som særlig indkomst efter § 2, nr. 13, i loven om særlig indkomstskat og i nærings- eller spekulations-tilfælde som almindelig indkomst efter § 5, stk. 1, litra a, i statsskatteloven.

Forslagets § 8 B, stk. 2, omfatter kun den kreds af aktiver, som — når de anvendes erhvervsmæssigt som led i den egentlige produktion — kan afskrives efter afskrivningsloven. Aktiver, som ved normal erhvervsmæssig anvendelse kan gøres til genstand for skattemæssig afskrivning efter andre regler end afskrivningslovens, vil derfor, hvis de benyttes til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed, falde ind under forslaget § 8 B, stk. 1. § 8 B, stk. 1, vil som følge heraf omfatte bl. a. udgifter ved anskaffelse af goodwill og rettigheder m. v., jfr. § 15 i loven om særlig indkomstskat, udgifter til ombygning af lejede lokaler og foranstaltninger til dræning og mergling m. v., forudsat udgifterne er afholdt som led i en erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed.

§ 8 B, stk. 1, omfatter alle udgifterne til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- eller forskningsvirksomhed med undtagelse af udgifter til anskaffelse af de aktiver, som er nævnt i § 8 B, stk. 2. Hovedparten af de aktiver, som er nævnt i § 8 B, stk. 2, kan under normale forhold (d. v. s., når de indgår som led i en erhvervsmæssig produktion m. v.) gøres til genstand for skattemæssig afskrivning. Bestemmelsen nævner også fast ejendom, herunder såvel selve grundarealet som de bygninger, der er placeret på grunden. Det er dog kun på bygningerne m. v., der vil kunne foretages skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven. Selve grundarealet vil ikke kunne gøres til genstand for afskrivning. Det forhold, at grundarealet omfattes af § 8 B, stk. 2, med-

fører imidlertid, at udgifterne til anskaffelse af grunden ikke vil kunne fradrages eller afskrives i medfør af forslaget § 8 B, stk. 1. De mest almindelige udgifter, som falder ind under § 8 B, stk. 1, vil formentlig være lønudgifter, udgifter til råstoffer og udgifter til leje af lokaler, maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Også betaling for forsøgs- eller forskningsvirksomhed, udført hos andre, vil falde ind under disse bestemmelser.

Efter § 8 B, stk. 1, skal udgifterne, hvis de er små i sammenligning med den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen. Er udgifterne derimod mere betydelige, eller er de afholdt før igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, der begrunder forsøgene eller forskningen, skal de som hovedregel afskrives over en årrække efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Afskrivningen af udgifter til forsøg eller forskning, som har fundet sted, før erhvervsvirksomheden sættes i gang, skal i almindelighed først kunne påbegyndes, når igangsættelsen har fundet sted. Ligningsrådet skal dog iflg. forslaget § 8 B, stk. 3, 1. pkt., efter ansøgning kunne tillade, at forsøgs- eller forskningsudgifterne fradrages eller påbegyndes afskrevet før virksomhedens igangsættelse.

Når udgifterne til forsøg og forskning, foretaget før erhvervsvirksomhedens start, i almindelighed først vil kunne påbegyndes afskrevet efter igangsættelsen af erhvervsvirksomheden, hænger det sammen med, at det som regel først efter dette tidspunkt vil være muligt at dokumentere, at forsøgene og forskningen har den fornødne tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Hertil kommer, at det som oftest vil være en fordel for den skattepligtige at vente med de skattemæssige afskrivninger, indtil virksomheden er kommet i gang og er begyndt at give overskud.

Som nævnt skal ligningsrådet efter ansøgning kunne tillade, at de nævnte forsøgs- og forskningsudgifter fradrages eller påbegyndes afskrevet før virksomhedens start. En sådan tilladelse vil naturligvis forudsætte, at det dokumenteres, at forsøgene og forskningen er erhvervsmæssigt begrundet. Der må på det tidspunkt, tilladelsen gives, være en temmelig stor sandsynlighed for, at forsøgene eller forskningen inden for et overskueligt åremål vil føre til igangsættelse af en produktiv virksomhed.

Efter § 8 B, stk. 1, skal udgifterne til forsøgs- eller forskningsvirksomhed kunne fradrages på én gang, hvis de ikke er betydelige i forhold til den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Udgifterne til forsøg og forskning skal derimod som hovedregel afskrives over en årrække, hvis

de på årsbasis overstiger 30 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, opgjort uden fradrag og afskrivning af forsøgs- og forskningsudgifterne, men med tillæg af renteudgifter og fradrag af rente- og udbytteindtægter, som indgår i opgørelsen af overskuddet.

Ved opgørelsen efter § 8 B, stk. 1, 3. pkt., af de årlige udgifter til forsøg og forskning ses der bort fra udgifterne til anskaffelse af de aktiver (maskiner m. v.), som er nævnt i § 8 B, stk. 2.

Det er vanskelighederne ved at udskille overskuddet ved netop den virksomhed, hvortil forsøgene eller forskningen er knyttet, der har ført til, at man i lovforslaget har valgt at lade den skattepligtiges hele overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed være bestemmende for, om udgifterne skal anses for betydelige.

Reglerne om, at man forud for sammenligningen af de årlige forsøgs- og forskningsudgifter og den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed skal regulere dette overskud med renteudgifter og rente- og udbytteindtægter, svarer til, hvad der gælder ved udmålingen af overgrænsen for de årlige investeringsfondshenlæggelser, jfr. § 4, stk. 1, i investeringsfondsloven. Gennem denne regulering tilsigter man så vidt muligt at finde frem til det virkelige driftsmæssige resultat af den skattepligtiges erhvervsvirksomhed. Hvis ikke der foretages en sådan regulering af overskuddet, vil virksomheder, der arbejder med lånt kapital, have en lavere overgrænse for den umiddelbare fradragsret af forsøgs- og forskningsudgifter end virksomheder, der udelukkende arbejder med egen kapital, eller som f. eks. besidder aktier eller anden kapital. Man finder det lidet rimeligt, at virksomhedens finansieringsforhold skal have betydning for retten til umiddelbart at fradrage forsøgs- og forskningsudgifterne, og den foreslåede regulering tilsigter således at borteliminere en sådan forskelsbehandling. Da de fleste virksomheder arbejder med lånt kapital, vil reguleringen af overskuddet i øvrigt som hovedregel føre til en udvidelse af adgangen til umiddelbart at kunne fradrage forsøgs- og forskningsudgifterne.

Et eksempel vil vise, hvorledes sammenligningen mellem de årlige udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed skal foretages.

Eksempel.

(I eksemplet forudsættes det, at samtlige udgifter til forsøg og forskning er omfattet af § 8 B, stk. 1).

Den skattepligtige har i tilknytning til en virk-

somhed, der er i gang, i indkomståret 1975 afholdt udgifter til forsøg og forskning for et beløb på 15.000 kr. I 1973 og 1974 er der også foretaget forsøg og forskning, og udgifterne har i disse to indkomstår været så betydelige, at de må afskrives over en årrække. Det forudsættes, at afskrivningen for 1975 andrager et beløb på 20.000 kr.

Den skattepligtige har for indkomståret 1975 opgjort sit overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed til 200.000 kr. Ved denne opgørelse har han fradraget forsøgs- og forskningsudgifterne for 1975 og afskrevet på forsøgs- og forskningsudgifterne for 1973 og 1974. Ved opgørelsen er der fradraget renter til et beløb på 10.000 kr., og der er medregnet rente- og udbytteindtægter til i alt 50.000 kr.

Regulering af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed:

Skattepligtigt overskud inden regulering	kr.
efter § 8 B, stk. 1, 3. pkt.	200.000
med tillæg af fradraget for forsøgs- og forskningsudgifter for 1975.	15.000
afskrivning af forsøgs- og forskningsudgifter for 1973 og 1974.	20.000
renteudgifter for 1975	10.000
	<hr/>
	245.000
og med fradrag af rente- og udbytteindtægter for 1975	50.000
	<hr/>
Reguleret skattepligtigt overskud	195.000

Sammenligningen:

Da udgifterne til forsøgs- og forskningsvirksomhed i indkomståret 1975 (15.000 kr.) ikke overstiger 30 pct. af det regulerede skattepligtige overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed for 1975 (30 pct. af 195.000 kr. = 58.500 kr.), vil hele udgiftsbeløbet kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Hvor en erhvervsvirksomhed drives i interessentskabsform, skal der for hver enkelt interessent foretages en undersøgelse af, om forsøgs- og forskningsudgifterne er betydelige.

Afskrivningen efter § 8 B, stk. 1, 2. og 3. pkt., bør formentlig i almindelighed strække sig over en periode på 5 år. Hvis udgiftsbeløbet imidlertid er beskedent, bør det af praktiske grunde altid kunne fradrages på én gang, selv om det i øvrigt efter reglerne i § 8 B, stk. 1, 3. pkt., anses for betydeligt i

forhold til den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Efter forslaget § 8 B, stk. 3, 2. pkt., skal ligningsrådet, når omstændighederne taler derfor, kunne tillade, at forsøgs- og forskningsudgifter umiddelbart fradrages i den skattepligtige indkomst, selv om udgifterne på årsbasis overstiger 30 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, jfr. § 8 B, stk. 1, 3. pkt.

Som tidligere nævnt er der efter gældende regler ikke adgang til at fradrage erhvervsmæssigt begrundede udgifter til forsøg og forskning, medmindre den skattepligtige har det som erhverv at drive forskning. De praktiske vanskeligheder, der er forbundet med at udskille forskningsudgifterne fra de almindelige driftsudgifter, har imidlertid medført, at navnlig de noget større erhvervsvirksomheder med egne forskningsfaciliteter i virkeligheden ofte har opnået fradrag eller afskrivning af sådanne udgifter.

Det er ikke meningen, at de nu foreslåede regler om afskrivning af forsøgs- og forskningsudgifter, der er betydelige i forhold til overskuddet ved selvstændig erhvervsvirksomhed, skal give virksomhederne en ringere skattemæssig stilling end den, de i praksis har haft i de seneste år. Det er derfor hensigten, at dispensationsadgangen i forslaget § 8 B, stk. 3, 2. pkt., bl. a. skal benyttes i tilfælde, hvor igangværende virksomheders fradrag af løbende udgifter til forsøg og forskning må antages at have ligget over den foreslåede 30 pct. grænse.

2. Tilslutningsafgifterne.

Efter den foreslåede § 8 C skal afgifter i anledning af en virksomheds tilslutning til offentligt eller privat ejede anlæg, som har erhvervsmæssig betydning for virksomheden, kunne fradrages eller afskrives efter reglerne i forslaget § 8 B, stk. 1, d. v. s. efter de regler, som skal anvendes på forsøgs- og forskningsudgifterne. Adgangen til fradrag eller afskrivning omfatter også tilslutning til anlæg, som tjener til forebyggelse eller bekæmpelse af forurening eller støjulemper, såsom vand- og luftrensningsanlæg og anlæg til afskærmning mod støjulemper. Blandt de anlæg, hvortil tilslutning vil kunne have direkte betydning for den erhvervsmæssige produktion, kan nævnes vandforsyningsanlæg, kloakanlæg, elektricitetsanlæg og andre former for kraftforsyningsanlæg, fjernvarmeanlæg og telefonanlæg.

Efter gældende regler vil der kunne afskrives på anskaffelsesudgifterne vedrørende sådanne anlæg, herunder anlæggene, der tjener til forebyggelse eller bekæmpelse af forurening eller støjulemper, hvis virksomheden selv anskaffer anlæggene. Derimod er

der som hovedregel ikke fradragsret eller afskrivningsret for de afgifter, som må betales, hvis virksomheden i stedet tilslutter sig et anlæg, som ejes af enten det offentlige eller en privat drevne virksomhed. Undtagelse herfra gælder alene, hvor tilslutningsafgiften er vederlag for en tidsbegrænset ret, jfr. § 15, stk. 2, i loven om særlig indkomstskat.

Denne beskatningsmæssige forskel har regeringen ikke fundet rimeligt begrundet, og man foreslår derfor, at fradrags- og afskrivningsretten udvides til også at gælde tilslutningsafgifter, der giver en ikke-tidsbegrænset ret til at drage nytte af et anlæg, som ejes af enten det offentlige eller af en privat drevne virksomhed.

Regeringen er i øvrigt af den opfattelse, at den udvidede fradrags- og afskrivningsadgang i betydelig grad vil kunne medvirke til, at virksomhederne tilslutter sig offentligt eller privat drevne anlæg til forureningsbekæmpelse.

Efter forslaget skal afgifterne umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, hvis de på årsbasis er små i sammenligning med den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Er afgifterne betydelige (overstiger årets afgifter 30 pct. af overskuddet ved selvstændig erhvervsvirksomhed, reguleret efter § 8 B, stk. 1, 3. pkt.), skal

de i stedet afskrives over en årrække efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Efter forslaget skal reglerne i § 8 B, stk. 3, 2. pkt., også gælde tilslutningsafgifterne. Det betyder, at ligningsrådet, når omstændighederne taler derfor, skal kunne tillade tilslutningsafgifter, der er betydelige, umiddelbart fratrukket ved indkomstopgørelsen.

Hvis tilslutningen til det offentligt eller privat ejede anlæg tjener såvel et erhvervmæssigt som et privat formål, er det alene den til den erhvervmæssige anvendelse svarende del af tilslutningsafgiften, der omfattes af reglerne i forslagets § 8 C.

Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, som ovenfor er gjort om bestemmelserne i forslagets § 8 B, stk. 1 og stk. 3, 2. pkt.

Til § 1, nr. 2.

Efter de gældende bestemmelser i ligningslovens § 9 C om fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads fastsætter finansministeren de kilometertakster, der gælder ved benyttelse af eget befordringsmiddel. Det må imidlertid anses for det mest hensigtsmæssige at lade ligningsrådet fastsætte disse kilometertakster.

I det lovforslag om ændring af afskrivningsloven og investeringsfondsloven, der er fremsat samtidig med nærværende lovforslag, har følgende bestemmelser tilknytning til den foreslåede fradragsret for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

1. I *afskrivningslovens § 1*, der er sålydende:

„§ 1. De i denne lov givne regler om skattemæssige afskrivninger m. v. finder anvendelse på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes erhvervsmæssigt, på skibe til erhvervsmæssig brug samt på bygninger.“

foreslås indsat som 2. pkt.:

„Reglerne gælder desuden, hvor de nævnte aktiver benyttes til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som er knyttet til den skattepligtiges erhverv.“

2. Som ny § 34 i *afskrivningsloven* foreslås indsat:

„§ 34. Anskaffes aktiver som nævnt i afsnit I, III og IV til brug ved forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som er knyttet til den skattepligtiges erhverv, kan ligningsrå-

det tillade, at afskrivning påbegyndes før igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, hvorpå forsøgene eller forskningen tager sigte.“

3. I *investeringsfondslovens § 3, stk. 1*, der er sålydende:

„§ 3. Henlæggelser til investeringsfonds kan kun anvendes til forlods afskrivning på anskaffelsesudgifter vedrørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, skibe til erhvervsmæssig brug og bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages, samt særlige installationer i sådanne bygninger, jfr. nærmere § 7.“

foreslås indsat som 2. pkt.:

„Det samme gælder, hvor de nævnte aktiver benyttes til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som er knyttet til den skattepligtiges erhverv.“